

GEWETEN en VERGETEN...

‘..en de heerschappij rust op zijn schouder...’ — *Jesaja 9:5*

Toen ik in 1970 Jezus leerde kennen, was dat omdat Hij, tegelijk met het bewustzijn dat Hij alle macht bezit, zoals de profeet Jesaja hier zegt, ook in één luttel moment alles op zijn plek liet vallen voor mijn verdere levensplan (achteraf vastgesteld), tot op dit moment en wat nog komt. Mijn zware depressie verdween als sneeuw voor de zon en ik wist: deze almachtige en wonderbare Raadsman (enzovoort) verliest mij geen moment uit het oog. En ik besloot ook op Hem te letten, zoals Maria ooit tegen een paar bedienden zei: *‘Wat Hij u ook zegt, doet dat!’*

Met Kerst 2024 richt ik mij tot u met dezezelfde woorden. *‘Wat zegt Hij dan allemaal?’* zullen sommigen vragen. Mijn wedervraag: *‘U hebt het geweten, dus bent u het wellicht vergeten?’*

In het Nederlands moet je de betekenis van woorden soms uit de context afleiden. Vooral voor wie onze taal niet beheerst, hebben woorden soms een hilarische toepassing. Zo wordt *verwachting* soms snel geassocieerd met zwangerschap. Zelfs bloemrijk toegepast door Paulus: *de hele schepping is in barensoed en verwacht verlossing met reikhalzend verlangen!* Maar de *weersverwachting* is toch een ander verhaal.

De verwachting van Jezus' komst wordt door velen geassocieerd met Zijn klaarblijkelijke afwezigheid. Immers, wie moet komen, is er kennelijk nog niet. Dat was de oorzaak van mijn enorme depressie tot 1970. *Wat heb ik aan een afwezige Jezus, die ooit nog komen gaat?* Het theologisch bedrog in vele kerken, met hun beredeneerde godsdienst, onthoudt de gelovigen veel zegen.

Gelukkig is het zo dat, ook al meten kerkelijke ambtsdragers zich wel eens pauselijk gezag aan, degenen die de Bijbel zelf lezen — maar ook in harmonie met hun eigen gewetensinstrument (een door God geschapen sensor, zowel voor gelovigen als ongelovigen, om goed van kwaad te onderscheiden) — vaak doen wat Maria zei tot de bedienden. Dat leidt soms wel tot heftige disputen, maar niemand zal uiteindelijk Jezus tegen kunnen spreken.

Als ik hiervoor zei: *‘U hebt het geweten...’* dan verzweeg ik gemakshalve de versluiering van ons verstand. Die is vaak het gevolg van resoluut weggijken van het geweten. Het komt ons vaak slecht uit om de gedachte toe te laten dat God afkeurend meekijkt.

Neem nu de omgang van werkgevers met giftige stoffen. Met machteloze inspecteurs wordt de regel, dat gemeten moet worden aan hoeveel gif de werknemer is blootgesteld, massaal genegeerd. Dat kost te veel tijd en moeite en zou mogelijk leiden tot sluiting van het bedrijf. En wie betaalt dan al die mensen die aan het gif ooit sterven? Dan maar hopen dat anderen in hun plaats het hoofd op het blok zullen leggen.

Mensen, Jezus, die alle macht heeft — toen en nu — gebruikt Zijn macht om door Zijn kruisdood en bloedoffer, eens en voor altijd voor elk mens de ultieme oplossing tot stand te brengen. Zijn huidige bewind brengt alles in kaart wat mensen uitspoken. Wie zich bekeren, kunnen rekenen op amnestie.

Maar straks — en dat komt heel dichtbij — wordt bij een gigantisch universeel monsterproces (*Jezus' eindoordeel als Rechter*) afrekening gehouden. Al had iedereen dit kunnen weten, en zelfs moeten weten, heeft Jezus ons, ter wille van onwetenden, opgedragen om het toch nog maar rond te blijven bazuinen: *er is amnestie, zelfs herstel en herkansing voor wie berouw hebben.*

Sterker nog, er geldt nu al een tijdelijke amnestie, zodat geen enkele zondaar of misdadiger kan denken buitengesloten te zijn. Bij zoveel consideratie van de volmaakt rechtvaardige Opperrechter Jezus Christus, hoort men te weten dat Zijn geduld eens helemaal op is.

Kom tot Hem, nu, en laat je redden!